

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Framing

door Désanne van Brederode De auteur is schrijver. In deze rubriek belicht ze een woord of uitdrukking uit het politieke taalveld.

Het woord is al weer enige tijd aan een opmars bezig, maar in de afgelopen verkiezingstijd dook het opeens overall op: framing. Naming-and-shaming, of enkel blaming: die kenden we al. Framing is de milde variant, waarbij degene die zich geframed weet niet ergens van wordt verdacht of beschuldigd – nee, hij beklagt zich erover dat hij gemakzuchtig door de tegenpartijen of door de media in een hokje wordt gezet. Gestereotypeerd, gekarikaturiseerd, of op bevooroordeelde wijze ingedeeld bij een bepaalde groep. De quarantaine van het cliché. Zie daar maar eens uit te breken.

‘Geframed worden’ schijnt iets te zijn wat iemand overkomt of erger nog: wat iemand wordt aangedaan, opzettelijk. Terwijl niemand zelf ooit framet. Vreemd is dat.

Ik weet inmiddels hoe het werkt. De keren dat ik op sociale media reageerde op complotdenkers die opeens lyrisch waren over Baudet en Van Haga, werd ikzelf geframed als framer. ‘Hoezo wil je me waarschuwen voor extreemrechts? Omdat ik vrijheid belangrijk vind en Forum toevallig ook? Je kent me niet eens, en me dan wel framen ... Dat noem ik geen gesprek.’ En dat werd het dan dus ook niet. Verwijt iemand kortzichtige framing en je hebt geen argumenten

meer nodig. Zelfs geen krachttermen of scheldwoorden: zielig klagen volstaat.

Om de mens achter de politicus beter te leren kennen, interviewde Ruud de Wild (die nu eens niet als radio-dj geframed wilde worden, maar als kunstschilder) de lijsttrekkers van de grote partijen in zijn tot tv-studio omgebouwde atelier. De vraag naar hun favoriete popsong was het vertrekpunt. Ten slotte schilderde Ruud dan een abstract doekje waarop de titel van het nummer prijkte, samen met wat citaten uit de songtekst, bij wijze van bedankje. Liefdallig format. Omdat de gasten dus de lijsttrekkers waren en er door Ruud lekker met verf werd gekliederd, heette het programma *Ingelijst*. De meest letterlijke vertaling van ‘framed’. Geen gast die daarover viel. Of alleen al opmerkte: ‘Kon er bij de NPO niet eens geld voor een fraaie, ambachtelijke lijst af?’, nadat hij of zij het presentje had uitgepakt. Natuurlijk niet. Bij Ruud was er juist alle ruimte om eerlijk en authentiek te zijn, menselijk, gelaagd en verrassend. Men zat zichzelf er o zo chill en zogenaamd ver buiten de arena én de comfortzone te showen: kijk mij eens uit de opgelegde hokjes breken! Je zou het net zo goed ‘zelfframing’ kunnen noemen. Het ene hokje uit, het andere in. Beetje vernis erover, klaar.